

343.54

Szerző .....

Hely

Cím A trágár beszéd ellen. ....

Idő

"1912"

Forrás: Budapesti Napló

Személy

Bp.

1912 X/30

Helvszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Oldalsz.

351.76 "1912"

A trágár beszéd ellen

A főkapitány, mint ismeretes, igen helyes rendeletet adott ki, mely arról intézkedik, hogy a közegek járjanak el a legnagyobb szigorral a dűrván káromkodó bérkocsissegédek ellen. Ha valahol, úgy Budapesten nagy szükség van erre a rendeletre, mert alig hisszük, hogy a kulturvárosok közt akadna egy is, ahol a budapestihez hasonló hang volna otthonos. Ezt bizonyítani sem szükséges: tudja ezt nagyon jól — keserves tapasztalásból — minden urinó és uri ember, akinek nem adatott meg, hogy a saját palotájában éljen és a saját párnás fogatán járjon.

A bérkocsisok nagy része a legesekélyebb differencia esetén olyan trágár szavakkal botránkoztatja meg a vendéget, hogy még a férfi is belepirul. Ha nővel van dolga: fokozott mértékben káromkodik, hogy a zavarba ejtett nő sietve odaadja a kizsartott összeget és menekül. Egy bérkocsiállomás mellett hölgyvel elmenni egyenesen veszélyes, mert a legocsmányabb szavak a trágár élecek záporában kell megfutni a darabka területet.

A villamoskocsik alkalmazottai — bár az igazgatók üldözik és büntetik az ilyesmit — nem nagyon tesznek lakatot a szájukra. Áll ez leginkább a kocsivezetőkre, akik egy ügyetlenül átfutó cselédleány vagy egy kitérni nem akaró teherkocsi miatt olyan gyalázatosan káromkodnak, hogy az ember szeretné lepofozni a kocsi első perronján néhány hölgy áll: a kocsivezető ur vagy egy vélet-

Központi nyomtatványok XX. csoport 52/a sz.

lenül ott időző társához intézi szavait, partner hiányában egyszerűen maga elé káromkodik. Rendesen büntetlenül mocskolódik, mert a nők kísérei föl se szólalhatnak, úgy kell tenniük, mintha semmit sem hallottak volna. Ahhoz pedig, hogy az ilyen beszédű embert följelentsék, nem olyan lustának és közönyösnek kellene lenni, mint a budapesti polgárnak.

A villamoson különben nemcsak az alkalmazottak trágár beszéde háborítja föl a jóízűsüt: szolgál az ilyesmivel maga az utazóközönség is. Különösen reggel és este, amikor az alsóbb néposztály utazik. Hangos szóval szerelmi történeteket mesélnek, de lehet szó bármiről, s egészen közömbös dolgokról is, a beszédbe mindig belevegyül néhány „Kraftausdruck“. Ha azután valaki csendre vagy tisztességre inti a durva embereket, még nekik áll följebb és úgy zuhog a káromkodás, hogy az ember alig győzi a menekülést.

Legyünk teljesen igazságosak: a jobb körök fiatalsága sem marad el mocskos beszéd dolgában az alsóbb néposztály mögött. Kávéházban, vendéglőben jó messzire kell ülni például az olyan asztaltól, amelynél csak fiatalemberek foglalnak helyett, mert ezek közt — hangosan olyan beszéd folyik, hogy fölháborítja a jó ízlést.

Sajnos, ezzel a főkapitányi rendelettel nem lehet az egész kérdést rendezni. Az egész társadalomra volna szükség ehhez a nagy munkához. Pedig égetően fontos munka, nem kell lebecsülni. Olyan fontos, hogy régen akciót kellett volna indítani — a beszéd tisztaságáért.